

ЛЕМБА Лявон Мацвеевіч, н. у 1897, старшыня мясцовага калгаса, расстраляны 29.12.1937.

НАЛІВАЙКА Мікіта Іванавіч, н. у 1901, арыштаваны ў 1937, асуджаны на 10 гадоў зняволення, дзе і памёр 15.3.1944.

СУЛІМСКІ Іван Фёдаравіч, н. у 1895, арыштаваны ў пачатку 30-х гадоў і асуджаны на 8 гадоў зняволення, далейшы лёс невядомы.

СЧЫСЛЁНАК Аляксей Андрэевіч, н. у 1913, дырэктар пачатковай школы, арыштаваны ў 1937, памёр у зняволенні ў жніўні 1938.

ТАРАСЕВІЧ Даніла Юльянавіч, н. у 1896, расстраляны 3.10.1938.

ШАЦЬКО Іван Пятровіч, н. у 1900, брыгадзёр калгаса, арыштаваны ў 1938, далейшы лёс невядомы.

Па матэрыялах КДБ, філ. ДА Гом. вобл. г. Мазыр і сельскіх Саветаў спіс падрыхтавалі

І. Піліпчук, П. Шут

Баяваў на Хасане

За вузкай паласой граніцы — чужая краіна Маньчжурія... Праз паўгода службы Купрыян Мельчанка быў прызначаны наводчыкам гарматы. У часці аказаліся землякі. Мазыранінамі былі камандзір дывізіі Бацянон, саслужыўцы Пазняк, Галушкевіч...

У канцы лета 1938 г. дывізію паднялі па баявой трывозе. Паходным маршам часці накіроўваліся да граніцы. «Самураі напалі», — пачуў Мельчанка.

Падыход да граніцы быў надзвычай цяжкім. Артылерыю перапраўлялі на руках па водмелях заліва Пятра Вялікага. Зброя была пакрыта ржою — ад салёнай вады...

Над сопкамі Заазёрнай і Безыменнай клубіўся паражавы дым. Пяхота вяла няспынны агонь. Батарэя Мельчанкі размясцілася на схіле сопкі, пачалася артылерыйская дуэль. Японцы пачалі танкавую атаку, гармата нашага земляка біла прамой наводкай... Асколак снарада трапіў у нагу. Наспех перавязаўшы рану, Мельчанка працягваў весці агонь.

Пяхота несла страты. Пакінуўшы гарматы, у атаку пайшлі артылерысты. Загінуў камандзір батарэі. Камандванне прыняў на сябе Мельчанка. Шэсць разоў вадзіў ён байцоў у атаку.

У Крамлі М. І. Калінін уручаў узнагароды героям Хасана. Ва ўрачыстай цішыні прагучала прозвішча Мельчанкі. Міхаіл Іванавіч уручаў яму медаль «За баявыя заслугі».

У гады Вялікай Айчыннай вайны К. Мельчанка змагаўся з ворагам у партызанскім атрадзе, быў камандзірам узвода разведкі.

А. Камароў

Загінулі ў 1939—1940 гг.

ПРЫ ВЫЗВАЛЕННІ ЗАХОДНЯЙ БЕЛАРУСІ

ДУБРОВА Аляксей Іванавіч, н. у 1919 у Міхалкаўскім сельсавеце, рад., загінуў у баявых дзеяннях 26.9.1939.

У ВАЙНЕ З ФІНЛЯНДЫЯЙ

БЫЧКОЎСКІ Іван Дзям'янавіч, н. у 1915 у Асавецкім сельсавеце, рад., загінуў у 1940.

ДАНИЛЬЧУК Сцяпан Фёдаравіч, н. у 1908 у в. Міхалкі, у Чырвонай Арміі з 1928, капітан, начальнік разведкі 27-й стралковай дывізіі, загінуў зімой 1940.

ДОРАХ Пётр Аляксандравіч, н. у 1903 у в. Міхалкі, рад., загінуў зімой 1939.

ЗАЯЦ Васіль Адамавіч, н. у 1917 у в. Дзёрбінка, рад., загінуў у 1940.

І. Д. Бычкоўскі

П. А. Дорых

КАНОПЛІЧ Фёдар Архіпавіч, н. у в. Падлядзічы, рад., загінуў зімой 1940.

КУЗЬМЕНКА Сяргей Пятровіч, н. у в. Рудня Каменская, рад., загінуў 9.2.1940.

КУРМАЗ Рыгор Маркавіч, н. у 1919 у в. Лешня, рад., загінуў зімой 1939.

МЕЛЬЧАНКА Дзмітрый Яўтухавіч, н. у в. Барбароў, памёр ад ран 2.10.1940 у г. Ленінград.

ТАРУН Сцяпан, н. у в. Козенкі, рад., загінуў у 1939.

ШЧЭРЫН Пётр, н. у в. Бібікі, рад., загінуў зімой 1939.

Па даных гаррайваенкамата спіс падрыхтаваў

П. Шум

Мазыр — цэнтр Палескай вобласці

15 студзеня 1938 г. пастановай ЦВК БССР была ўтворана Палеская вобласць з цэнтрам у г. Мазыр. У склад яе ўвайшло 17 раёнаў былой Мазырскай акругі, якая існавала з 1924 г.: Акцябрскі, Брагінскі, Васілевіцкі, Глускі, Даманавіцкі, Ельскі, Жыткавіцкі, Калінкавіцкі, Камарынскі, Капаткевіцкі, Лельчыцкі, Мазырскі, Нараўлянскі, Парыцкі, Петрыкаўскі, Тураўскі, Хойніцкі; гарады Мазыр, Калінкавічы, Петрыкаў.

Вобласць была адной з найменш населеных у Беларусі: на 26 тыс. кв. км жыло каля 680 тыс. чалавек. У абласным цэнтры — 18 тыс. чалавек.

Вялікую плошчу вобласці займалі балоты і лясы. Большасць насельніцтва было занята ў сельскай гаспадарцы. У канцы 1940 г. налічвалася 1065 калгасаў, 8 саўгасаў, 26 МТС. Працавалі прадпрыемствы дрэваапрацоўчай прамысловасці, будаўнічых матэрыялаў, 5 торфазаводаў; найбольш буйное металяапрацоўчае прадпрыемства — арцель «Молат» (200 рабочых). На ўсіх прамысловых прадпрыемствах вобласці на 1.1. 1941 г. працавала 15 590 рабочых. Вяліся вялікія меліярацыйныя работы (толькі ў 1939 г. асушана звыш 6 тыс. га балот).

Адкрыта звыш 900 школ, у тым ліку 83 сярэдніх, 258 сямігодак, у якіх на-

вучалася звыш 130 тыс. вучняў, працавала 4783 настаўнікі. Мазырскае педагагічнае вучылішча за 15 год існавання да чэрвеня 1941 г. падрыхтавала 1155 настаўнікаў. Першыя 360 медроботнікаў выйшлі з медыцынскага вучылішча.

Вялікай павагай у насельніцтва Мазыра і вобласці карыстаўся абласны драматычны тэатр, на сцэне якога ішлі п'есы Ф. Шылера, А. Астроўскага, К. Транёва, К. Крапівы, Э. Самуілёнка і іншых драматургаў.

Бюджэт вобласці на 1940 г. складаў звыш 102 млн. рублёў, у тым ліку на народную асвету асігнавалася каля 54 млн. рублёў, на ахову здароўя насельніцтва — 19 млн., на сельскую гаспадарку — 4 млн., на мясцовую прамысловасць — 2 млн. рублёў.

Зразумела, што кіраўніцтва ўсім гаспадарчым і культурным будаўніцтвам у вобласці ажыццяўлялася з Мазыра абласнымі партыйнымі і савецкімі органамі, і гэта быў той вялікі кадравы, арганізацыйны патэнцыял, які асабліва актыўна быў выкарыстаны, калі пачалася Вялікая Айчынная вайна, — ужо ў першых мабілізацыйных мерапрыемствах, а затым і ў шырокім разгортванні на Мазыршчыне падпольнай барацьбы і ўсенароднага партызанскага руху.

Я. Фарбераў